

מיד היה שב ואומר, כתוב בראשית ל' אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה וגוי. פסוק זה של קהילת הוא משל לחכמתה פסוק זה של התורה, וזה משל לה. שמח בחור בילדותך - והו א נער. ויטיבך לבך - היה רעה את אחיו בזאת. במיליחו בחרותיך - את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו. ודע כי על כל אלה יוסף את דבתך רעה. יביא אליהם במשפט - אלה תלדות יעקב יוסף. יוסף נכלל ביעקב, והסודות של סתרי התורה מי יכול לידעם?

וחמשל הנה החפתש לשולשת אלפי משלים, וכולם במשל הנה, בשעה שיוסף נכלל ביעקב, שלשת אלףים הם, באברהם יצחק וייעקב, שלם במשל הנה בסוד החכמה. ובכאן כמה סודותים הם במשאות של הנפטר, ובhem הדרי הפוגמים שאין להם חשיבות לסתורי החכמה.

ויהי שירו חמשה ואלף. כה בארנו, ויהי שIRO של משל, וככל אחד, בין מי שאמר ויהי שIRO של שלמה, בין מי שאומר ויהי שIRO של משל. הכל אחד הוא, ואת הכל הוא אמר. ויהי שIRO - זה שיר השירים. וכי חמשה ואלף הוא שיר השירים? ודאי כך זה, חמשה הם שירים נפקחים שנפקחים במלוך שהשלום שלן, והם חמיש מאות שנים של עז.

ה חמימים. חמישים שנות היובל. ואלה - זהו עז המיים, חמש שיווצא מצד, והוא יורד כל אותן חמישה להבאים בלבד. יומו של הקדוש ברוך הוא אלף שנים, וזהו הנקה ששופע ויוציא מענן. יוסף הצדיק. שנקרא צדיק על שם הלבנה, כמו שהתבה בה הקדוש ברוך הוא. ומשום כך

מיד היה טוב ואמר, כתיב, (בראשית לו) אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה וגוי, הא קרא דקהלה, והוא משל לחכמתה דקרא דא דאוריתא, וזה משל לדא. שמח בחור בילדותך, והוא נער. ויטיבך לבך, היה רעה את אחיו בזאת. במיליחו בחרותיך, את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו. ודע כי על כל אלה, יביא יוסף את דבתך רעה. יביא אליהם במשפט, אלה תולדות יעקב יוסף. יוסף אהפליל ביעקב, וריזין דסורי תורה, מאן יכול למנדע לו.

ונαι משל אהפתש לתלת אלף משלים, וכלתו (דף קמ"ה ע"ב) בהאי משל, בשעתה דיווסף אהפליל ביעקב, פלה אלף איןון, באברהם יצחק וייעקב, וכלתו בהאי משל בריזא דחכמתא. ובכאן, כמה טיעין איןון בטועני דטמיון, בהו דיניiri תריסין, דלית להו חשבנא לטמיון דחכמתא.

נידי שIRO חמשה ואלף, וכי אוקימנא, ויהי שIRO של משל, וכלא חד, בין מאן דאמר ויהי שIRO ויהי שIRO דשלמה, בין מאן דאמר ויהי שIRO של משל, פלא אליו חד, וכלא אליו קאמר, ויהי שIRO, דא שיר השירים. וכי חמשה ואלף אליו שיר השירים. וdagai וכי הוא, חמשה איןון פרעון ופתחין דמתפתחי במלבא דשלמא דיליה. ואיןון חמיש מאה שנין דיאלבא.

ואלה, דא אליו אילנא דהאי, חתן דגפיך מסטריה, ואיהו ירידת כל איןון חמשה, למיתי לבבי בלה. יומיה דקדישא בריך הוא אלף שנין אליו, וזה איהו נהר דנגיד ונפיק מעדן. יוסף זבחה. דאקרי צדיק, על שם דסתני בה קדשא